

[Udenrigsministeren.]

undergraves, og derfor foreslog jeg sammen med de andre deri interesserede Stater netop den Undersøgelse, gennem hvilken man haabede at standse denne Udvikling.

Hvis Mestbegunstigelsessystemet springer, maa vi efter min Mening selvfølgelig tilrettelægge hele vor Politik efter den Tilstand, der da indtræder, efter den Form, hvorunder det springer, og hvis det bliver saaledes, at der under den ene eller den anden Form bliver godkendt et Kontingenterings-System — Kontingenteringssystemet kan tage meget forskellige Former, og der er Former, der ikke er uforenelige med Mestbegunstigelsesprincippet —, saa maa vi indrette os paa at benytte dette, saaledes som andre benytter det, hvor der er nogen Mulighed i de praktisk foreliggende Forhold for at gøre det. Og denne Konvention vil ikke forhindre os en Smule mere deri, end den forhindrer en hvilken som helst anden af de i Konventionen deltagende Stater.

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der sagde, at Forhandlingerne ingen praktisk Betydning havde faaet. Jeg tror dog, at den Række Forhandlinger, der har været ført i de sidste Maaneder, ogsaa med Tyskland, har faaet praktiske Følger, som kan omsættes i ikke saa ganske ringe økonomisk Værdi for de danske Erhverv og ikke mindst for det danske Landbrug, som har følt sig og med Rette har følt sig særlig ramt.

Den ærede oprindelige Ordfører for det konservative Folkeparti spurgte, om jeg kunde møde med bindende Tilsagn fra England om, at England i Fremtiden vilde fortsætte den Handelspolitik, som det hidtil har ført. Det kan jeg ikke. Det er muligt, at Kræfter faar Overtaget i England, som vil føre dette Land ind i en anden Handelspolitik. Dette vil efter min Mening være beklageligt for det europæiske Fastland og for England og i højeste Grad skadeligt for os. Jeg kan kun sige, at hvis England ikke længere føler sig bundet af denne Traktat, men opsiger den, saa vil vi være berettigede til ogsaa at opsige den. (*Korsgaard*: Berettigede!) — berettigede, ja, og der er i Vedtagelsen af denne Traktat intet som helst Baand paa vor Frihed i en Situation af den Karakter.

Men det, der foreligger nu, er det Spørgsmaal, om vi vil yde det lille beskedne Bidrag, som et Land, der ikke er større end Danmark, overhovedet kan yde til Paavirkning af Begivenhedernes Gang, til at gøre det lettere for dem i England, der vil fastholde den, for os nyttige Politik.

Jeg vilde have ønsket, at den samlede danske Rigsdag havde kunnet staa sammen i Forstaaelsen af, at dette er og bliver den eneste kloge Politik for dette Land, og jeg for min Del har ikke fra nogen Art af Erhvervsorganisationer hørt nogen tage til Orde for en Politik af anden Karakter. Jeg for min Del haaber da, at naar vi har ført denne Forhandling til Ende, vil ikke blot et stort Flertal stemme for Godkendelsen af denne Overenskomst — ikke i Overdrivelse af dens Betydning, men i Forstaaelse af, at det er det, vi nu kan gøre i denne Situation for at varetage vore Interesser —, men at ogsaa det konservative Folkeparti siden vil forstaa, at det er den rette Vej at følge.

Pürschel: Den højtærede Minister ser stadig ingen anden Vej til at søge at klare sig end at bortforklare Talen i Genève som en betinget Tale. Det var den ikke. Der tales dér om den Usikkerhed, der bestaar i de Lande, der rammes, og om den almindelige Mistillid, som findes dér. Det er ikke nogen Fremtidsskildring, det er en Nutidsskildring. Og jeg vil spørge den højtærede Udenrigsminister: hvor meget skal der til, før han for sit Vedkommende erkender, at Mestbegunstigelses-Klausulen har været udsat for en saadan Undergravning, at den er ved at miste sin Værdi for Danmark? hvor meget skal det danske Landbrug endnu betale, før den højtærede Minister erkender, at det er Nutid og ikke Fremtid, der tales om?

Og saa vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at han sagde dernede i Genève, at det ikke var tilstrækkeligt blot at fortsætte det teoretiske Studium af dette Problem. Men hvad naaede den højtærede Minister andet end at faa det henvist netop til et fornyet teoretisk Studium? Det er alt, hvad den højtærede Minister har opnaaet i Genève, intet som helst mere har han opnaaet. Den højtærede Minister har endnu ikke kunnet vise nogen som helst Vej, i det Øjeblik han maa erkende, at Mestbegunstigelses-Klausulen er gennemhullet, hvad den er.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan maaske have Lov til at svare, at den Forhandling, der nu foregaar i Genève, er ikke tilrettelagt som en teoretisk Drøftelse; den er tilrettelagt som en Drøftelse, hvor man søger at opnaa Enighed mellem forskelligartede Opfattelser med den Hensigt at fæstne denne Enighed i en Konvention. Det var dette, den af os opnaaede Resolution gik ud paa.

Paa Spørgsmaalet, hvor længe jeg vil